

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Ε. ΠΕΤΡΑΚΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ | ΙΔΡΥΤΗΣ: Ν. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΙΣΟ ΡΑΒΔΙΣΜΟΥΣ ΣΤΑ ΟΠΙΣΘΙΑ

Όπως προχθές, επ' ευκαιρία ενός ταξιδιού μου στην Αθήνα, ανεβοκατέβαινα τις διάφορες σκάλες των Υπουργείων, για να έλθω σ' επαφή με τον υπαλληλόκοσμο, συχάθηκα τον Κρατικό θορυβισμό. Όχι μόνο μούλα μα σαπίλα βαθιά. Πολύ βαθιά. Ως το κόκαλο.

Τα Υπουργεία: κηφναριά, κοριτσιτροφεία, ντεμπελχανεία, καθαντό χάνια—ποτέ όμως υπαλληλεία.

Δεν κάνεις ποτέ μία δουλιά αν δεν επιστρατεύσης δέκα πληρεξουσίου να σου την υποστηρίξουν. Μά πάλι και τότε θα σε κυλήσουν, θα σε ξανατλήσουν, θα σε ξεθεώσουν, θα σε άλλαξοπιστήσουν, φαρμάκι θα σου ποτίσουν, θα σε περάσουν από ιδρόλουτρο και στο τέλος—επειτα από ημερών ανυπόφορη αναμονή, τσούπ, θα σου αναγγείλουν πως τέλειωσε η δουλιά. Και να τέλιωνε στο κάτω της Γραφής δεν πειράζε. Μά κάποτε, τις περισσότερες φορές που είσαι υποχρεωμένος να κάμης το Σταυρό σου και να ξαναρχίσης;

Τέτοιο κατάντημα, Είναι όμως και μερικοί—οι παραληδες—που δεν συναντούν εμπόδια στις δουλιές τους. Τις καταφέρνουν μιά χαρά. "Αψε-σβύσε. Με μιά λεζούλα. Κάποτε μ' ένα νεύμα. Σιχαμάρα.

Σχημάτισα την γνώμη πως αν κι' ο Άλφ Βαφής αντί να καταφεύγει σ' ενδιάμεσους παράγοντες, ξόδεζε τις χιλιάδες που έδωσε σ' αυτούς, κατευθείαν στον Αρμόδιο Τμηματάρχη, θα κέρδιζε το ζήτημα του. Θα πήτε πως τάχα είναι τρομερό. Βέβαια είναι μιά είναι αληθινόβως τόσο και πρέπει να το πούμε.

—ο—
"Η σαπίλα δεν σταματά εδώ. Θα ήταν μικρό το κακό έτσι. Προχωρεί δυστυχώς. Προχωρεί πολύ. Ως το κόκαλο. Ως την ψυχή. Ως το κεφάλι ακόμη.

Ο Πολιτικός Κόσμος είναι φθαρμένος. Όλοι περί την χύτραν. Το τσάκωμα περί αυτήν. Ο καν-γας γ' αυτήν. Χάριν αυτής το βρού-σμο. Και εξ αιτίας αυτής αυτό τ' αλληλοφάγωμα που πολύ γρήγορα Κράτος και Πολίτες θα μας στείλη κατά διαβόλου.

—ο—
"Έγινε ένας αγών. Αληθινά τε-ράστιος. Ο αγών της αλλαγής του Πολιτεύματος. Ο Αγών θριάμβευσε. Τα κεφάλια των αγωνιστών εξησφαλίσθησαν στους ώμους. Ο κίνδυνος απέκτη. Ο φόβος πήρε πόδι. Και την ελευθέρου του αγώνος τσούπ, ξεπηδάει ένας «Πολιτικός αρχηγός»—ο κ. Γ. Καφαντάρης και θέλει να μαζέψη αυτός τα λάφυρα. Γιατί, απ' ου' τόν τόν τρομαγμένα πήγε να κοφτεί εν φ' η-χούσε η έναρξες του αγώνος;

—ο—
"Οι συμβαίνει με τον Αθηναϊκόν Τύπον τις μέρες αυτές είναι γλαφυρότατο. Πύρ απ' όλες τις μεριές κατά της Κυβερνήσεως. Δαιμόνια τα κανόνια πολιτικής άσκοπης και άδικαιολόγητης. Τρίβει

το χέρι από χαρά ο Μοναρχικός Κόσμος. Γελᾷ ἐκ βαθέων. Γελῶν και τὰ μουστάκια του. Γιατί μιά είναι η αλήθεια πως με το σημερινό γελῶ δέμα που παρουσιάζει η Έθνοσυνέλευσις από τη μιά μεριά κι' ο έξωκοινοβουλευτικός δημοκρατικός πολιτικόκοσμος από την άλλη, πολύ γρήγορα κι' εμείς αυτοί, θα νοσταλγήσουμε τη Βασιλεία, θα σκεφθούμε πηδ πραγματικῶς και θα πεθνήσουμε ναρθη ένας Γλύξμπουργκ, ο Γεώργιος η και ο Καπειάν - Νικόλας ακόμη - άνθρωπος Νταής σὺν τοῖς ἄλλοις - που να περάση χαλινάρι σ' όλους αυτούς τους Κυρίους—και στον Παπαναστασίου που δεν τὰ μουντζώνει και τους αφήση να κουρεύνονται, και στον Καφαντάρη που επιμένει να προεδρεύση, και στον Κονδύλη που σκέφθηκε—στα σοβαρά να περάση σπιρούνη της Ελληνικής Δημοκρατίας. Και ημερώνοντάς τους, τους Κυρίους αυτούς, το Προγκηπάτον, να τους δίνη καθημερινὰ από ένα-τό κουρμπάσιες στα όπισθια

—ο—
"Η αλήθεια είναι πάμφωτη. Σκαπίσκιμε. Χειρουργικό μαχαίρι θα στομώση όπως θα κόβη τὰ σκαπισμένα. "Αν βάλουμε αρχή θα βρωμίση ο Ελληνικός Αέρας από τὰ ψόφρα. Χρειάζεται μιά ανγέννησι, μιά θατιά, μιά ριζική δελτίωσι, μιά εκθα-θέων ανατροπή και ξαναγέννημα. Μιά νέα Γενεά, ξένη προς τή χθελσινή, ξένη ακόμη από τή σημερινή, αν φυτρώση από τή στάχτη, θα σωθή το Ρωμέτικο. Δικροφροστικῶς ἀπολώ-λαχμεν.

—ο—
Πέρονουμε τή σημερινή κατὰστασι. Τή μελετούμε. Τή ξεδιαλύ-νουμε. Τήν ανατέμνουμε. Τήν ξετινάσκουμε. Καί τήν θρίσκουμε ανυπόφορη

—ο—
"Η Δημοκρατία όπως έπεβλήθη, έτσι ήρομα που υπεβλήθη, έγινε άφορμή κάπως Αναστά-

σεως. Ο Ρωμῆος τήν ήσθάνθη θατιά, τήν ένιωσε ώραία, τήν χώνεψε Ελληνική, ήλπισε απ' αυτήν. Για μιά στιγμή έκλεισε τὰ μάτρα, σώπασε τήν τρικυμία τής καρδίας του, έγινε καλύτερος έαυτου για το χατίρι τής Δημοκρατίας. Κ' οι Μοναρχικοί ακόμη ένιωσαν κάπως ανακούφισι που γλύτωσαν από τούς Βασιληάδες—φροτιά άχρηστα και κουραστικά.

—ο—
Είναι γεγονός ότι το Δημοψήφισμα, έγινε ή χροσθή Γέφυρα που σύνδεσε το χάσμα που πριν απ' αυτό εκρίνετο άγεφύρωτο.

—ο—
Ηλθε έπειτα μιά Κυβέρνησις, ήρομη, συμφιλίωτική, μιά και ισχυρά και θεληματική. Επεβλήθη στίς μάξες. Ηρέμησε τόν Όχλο.

—ο—
Ανακούφισε τόν άγρότη. Έδωκε έλπίδες του εργάτη. Φτήνηνε τή ζωή του αστού. Η ληστεία χτυπήθηκε. Η Ζωοκλοπή χτυπήθηκε. Η άισχροκέρδεια χτυπήθηκε. Η άγροξημία πατάχθη άμείλικτα.

—ο—
Εμείς έδω στην Κοή τη δεν θα ξεχάσουμε ποτέ το άδούκη το θεάμα τής άθρόας παραδόσεως των φυγοδίκων. Δεν έμεινε κασι-καλέφτης έξω. Δικτρέ-χεις τή Νήσον χωρίς φόβο κανένα. Αφίνη ο χωρικός τὰ προβάτὰ του χωρίς σκύλο. Τὰ χωράφια του χωρι: συρμα-τοπλέγματα.

—ο—
Δεν είναι μικρό ό,τι έγινε.

—ο—
Είναι πολύ μεγάλο. Είναι και θυμωστό. Και άξιοδύμητο είναι. Κ' εμείς, χωρίς να συμφωνάμε σ' αυτό ούτε με τόν κ. Τσαγρή, ούτε με τόν κ. Τσουδερό, ούτε τόν κ. Ασκούτση,—έπιμένοντάς να πολεμάνε τήν Κυβέρνησιν μετά των Καφαντάρικων, είμεθα εύχαριστημένοι από τόν Παπαναστασίου γιατί τόν θρίσκουμε καλύτερο από τούς άλλους. Είπαμε καλύτε-

ρο. "Οχι δέβαια τέλειο. "Οχι υπέροχο και ασύγκριτο. Μά πάντα καλύτερο

—ο—
"Ο Καφαντάρης δεν μάς έκανε τίποτε. Στην πρώτη άναμπουμπου-λα κατέθεσε τὰ όπλα.

—ο—
"Επρεπε ναρθή ο άνθρωπος που έπίστευε στην κατίσχυσιν τής Έδέας για να θριαμβέ-ση το Δημοψήφισμα. Κι' ο άνθρωπος αυτός ήταν ο σημερινός Πρωθυπουργός.

—ο—
"Ο Κονδύλης μπορούσε να μείνη στον Στρατώνα ΟίΕύρωπατοι δεν έχουν συνειθίσει ναδλέ-πουν τή Δημοκρατία με ξίφος. Ούτε με κερσάσαν.

—ο—
Τήν θέλουν Γαλήνιαν. "Οχι με σακαράκιν. Με ρεμπούπλικαν σκέτην. "Οχι με άνορθωμένον κασκέτον. Χωρίς να είμεθα αντιμικταρισται, στοιχηματίζουμε πως με τόν Κονδύλην πρωθυπουργόν, ή Δημοκρατία πηγαίνει κατά δικόλου. Θα ξεφτύ-ση σε διάστημα ώρων. Και επί τέλους πολύ γρήγορα θα πέση γιανά ξαναζήση έπειτα από το σδύσιμο τής σημερινής Γενεάς

—ο—
"Υπάρχουν Κρήτες πληρεξούσιοι ξετρελλαμένοι με τόν Κονδύλην. Κυριολεκτικά έρωτευμένοι. Μαγευμένοι.

—ο—
"Είναι φιλόκρης σου λένε, είναι περισσότερο Κρητικός από μάς.

—ο—
Το λένε και το πιστεύουν εν συνειδήσει. Είναι άγγελος γιατί τούς κάνει ρουσφετίδια τούς λύνει μικροζητήματα, τούς μπαλώ-νει προσωπικές δουλιές τους. Γι' αυτό είναι κάλλιστος. "Αν τὰ κάνει όλ' αυτά ο άνθρωπος για να κάνει τή δουλίτσα του πρώτος με τὸ να νομίξη πως αν κάποτε κούρντιζε καμιά Έπαναστασού-λα θάχη παρα τὸ πλευρόν του τούτ; «Κρητικούς του» αυτό δεν το εξετάζουν οι θαυμασταί. Εμείς τὰ ρουσφετάκη μας πρόπαντός. Τους κομματάρχες μας πρώτα—πρώτα.

—ο—
"Ανθρωποι τής μικροπολιτικής, μικροί οι ίδιοι και μηδαμνοί, δεν σκοιζονται αν ο έξω Κόσμος θα γελάση μαζί μας όπως θα μάς κυβερνά ο Κονδύλης. "Αν ή Ψωροκώστανα γίνη πάλι εκ της αιτίας αυτής, κλωτσό-σηκούφι για τούς Έβρωπαίους, δεν τούς κάηεται καρφι. Ού φρον-τίς Ίποκλείδη. Τέτοια ή σημερι-